

Aleš Mustar

SLOBODAN KAO PTICA © MOBITEL

Nakon dobre književne večeri
zaneto, trinaest puta, pogrešno ukucam pin kod
i potpuno blokiram telefon.
Šarmantan, zvonki ženski glas upozorava
da sam nedostupan.
Konačno sam slobodan
kao ptica,
kažu da pisac reklama za takav kliše može da dobije i petsto hiljadarki.
Zašto onda pisati stihove?
Poslodavci ne dopiru do mene,
zaista sam slobodan,
briga me kako ću platiti račun za struju.
Telefonski imenik je izbrisan.
Pri ponovnom uspostavljanju veze mašinica će mi
pomoći da obavim inventuru prijatelja,
i kako, nažalost, nema osećanja,
razvrstaće ih po abecednom redu.
Pošto su moji prsti ovisni od malih tipki,
pokušavam da svoju ovisnost utolim daljinskim upravljačem.
Na jednom kanalu, šarmantna dama u zrelim godinama
propagira Kosovelov hlepčić,
koji je za pesnikov jubilej počeo da peče Mlinotest,
u pozadini caruje knjiga, prava cigla,
puna autorovih slika, njegove porodice,
pisama, rukopisa,
koju, između ostalog, treba i prodati.
Imam osećaj da se njegova poezija pretvorila u
mrvice hleba što padaju na damsku suknju.
U grlu počinje da mi se stvara knedla,
iako je u životu uvek sve bilo u redu,
kao pravi dečko nikada ne plačem,
u detinjstvu sam se uvek igrao samo automobilima.
Samo hoću da me čitaju
kao što ja čitam Kosovela,
osećajući nemir u duši zgrabim telefon

i odnesem ga u pretplatnički centar,
rutinski ljubazna službenica
ne može da sakrije sažaljenje
i pomilovanje
zbog mog slaboumnog pamćenja,
kada mi saopšti da su svi podaci iz telefona izbrisani,
rado bih joj rekao
da to nije tako tragično,
da ponekad brišu čak i ljude,
ćutim,
vreme je za ličnu inventuru.

BURA

Kako je hladna ponekad inspiracija!
Engleska varijanta "Čuvara plaže"
u snažnoj buri očajnički spasava jedrilice
namenjene aktivnom godišnjem odmoru.
Zašto ne emigriraju u toplo
skrovište kalifornijskog sunca?
Nebo dobija posebno plavetnilo,
baš onakvo kao na slici
Marije, Josifa i malog Isusa,
koja visi nad bakinim i dekinim bračnim krevetom,
i u koji sam, gradsko dete,
letujući na selu dugo godina depresivno buljio.
Ti, koja veruješ u astrologiju,
reci šta je pravi kič,
slika ili zalazak sunca.
Vage bi trebalo da imaju razvijeno posebno čulo za estetiku.
Semafor minibara u hotelskoj sobi gori crvenim svetlom.

ROMANTIČNA

Znaš li kako je teško biti romantičan u rečima,
nakon što je majstor Petrarka već sve napisao
i o bosonogom hodanju po procvatim poljima, sa rukom u ruci,
nadugo su se i naširoko raspisale gimnazijalke u školskim sastavima?
Reči i stvari ne važe, ionako znaš da je svečnjak
koji nam je kupila Đani preveliki da bi stao u lični auto.
Važno je ono što učiniš.
Princezo moja, sećaš li se
kako sam na belom konju uleteo kroz tvoj prozor,
istrgnuo te iz zagrljaja klerikalno-despotskog društva
i tik pred sletanje te bacio na tlo
da bi mogla da ostaneš autonomna pesnikinja?
Sećaš li se kako sam četrnaest dana bdeo uz tebe
i tri puta dnevno ti ubrizgavao cinizam,
kako smo, nakon što si se oporavila, zajedno, ruka u ruci,
četiri godine šetali kroz šume književne teorije?
Dobro znaš da sam nežan,
da te toliko volim da ti čak i tokom pisanja donosim kiseli kupus,
toliko volim, da ću leći pored kupusa,
dozvoliti da me ubiješ u pitu, ubaciš u rernu i pojedeš.
Tako ćeš konačno moći da shvatiš
da ljubav ulazi kroz želudac.

8. FEBRUAR

Od prošlogodišnjeg praznika
sam izgubio petnaest kilograma.
Pa neka neko kaže da kulturnjački hleb nije zdrav.
Zašto je onda bilo potrebno izmisliti Prešernove kuglice
koje te sa malih ekrana bacaju u iskušenje?
Da bih te zaveo kao što je zgodni japanski ataše za kulturu
zavodio svoje britke učiteljice rumunskog jezika Mocartovim?
Odlučim se da te odvedem na proslavu u društvo.
Narodno pozorište je pogasilo svetla u svojim sobičcima.

Glumci su se, kao i svake godine, smrzavali
pod spomenikom recitujući Prešernove stihove.
Zaslužuju da se uveče ugreju u parteru
i zdušno sa kolegama sačekaju na rezultate
institucionalne evaluacije svog rada.
Dok se među elegantnim političkim odelima
probijamo do predvorja male dvoranice
koja sramežljivo koketira sa velikom
ne bi li smo gledali niskobudžetnu predstavu,
naše čvrsto spojene ruke
nasilno razdvaja vođa protokola.
Plesačica je otplesala svoje.
Prave kraljice ljudskih srca su
još uvek samo estradne umetnice.

PESMA GODIŠNJIH ODMORA

Nakon uspešne zamene
picerije Triglav picerijom Napoli
i Istre Južnom Dalmacijom
ruka u ruci, šetamo
kroz narodni park.
Uprkos svim lepotama prirode
moji prsti ne grabe hemijsku olovku,
radije tarzanskom snagom
branim velegradsku devojčicu od njenih čuda.
Nebeski mir narušavaju jodlarski sunarodnjaci na sindikalnom izletu,
koji već nakon nekoliko vrčeva piva, poput slavuja, zvižduću dalmatinske pesme.
Među borovim iglicama
svetluca heroinska igla.

Aleš Mustar je rođen 1968. godine u Ljubljani. Diplomirao je engleski jezik i pedagogiju na Filozofskom fakultetu u Ljubljani i doktorirao iz rumunske književnosti na Univerzitetu u Bukureštu. Poeziju objavljuje u svim važnijim časopisima. Objavio je pesničku zbirku *(U)sodno tolmačenje*. Njegove pesme su prevedene na engleski, makedonski, rumunski, češki i poljski jezik. Prevodi sa rumunskog i makedonskog jezika i bavi se i pozorištem.